

גליון 345
שנה ח' תשע"ט

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תורה למשפחת קלייטן על ואישור לשרתמש בתמונה

סיפורי חז"ל

כבוד אב ואם

רבי טרפון הצטיין בכבוד אמו, אף שרבו העבדים והשפחות בביתו, לא הפקיד בידיהם את הטיפול באמו, אלא הוא בכבודו ובעצמו גחן לארץ והתכופף על ארבע, כל אימת שאמו חפצה לעלות למיטתה או לרדת ממנה, כדי שתוכל לעלות ולרדת על גבו, וכך יקל עליה להגיע אל מיטתה או אל רצפת החדר. רבי טרפון השתבח על כך בפני החכמים, וסיפר לפניהם כיצד טורח הוא בקיום המצוה, אמרו לו החכמים עדיין לא קיימת חצי ממה שצייתה תורה. האם כבר נתנסית בכך, שכאשר זורקת היא את ארנקך המלא וגדוש בכסף בפניך לים ולא הכלמתה? (קידושין ל"א ב). באחת השבתות ירדה אמו לטייל בחצר, כראות רבי טרפון שיחפה היא ואין מנעל לרגליה, הניח שתי ידיו תחת כפות רגליה, וכך הלכה עליהן עד שהגיעה למיטתה. כאשר חלה רבי טרפון ובאו החכמים לבקרו, העתירה אמו בעדו באמרה, התפללו על טרפון בני המכבדני יתר על המידה. שאלוה החכמים מפני מה את אומרת כן? שחה להם האם את כל אשר אירע באותה השבת. נענו החכמים ואמרו, אפילו היה עושה כן אלף אלפי פעמים, לא היה מגיע לחצי הכבוד שציוותה התורה לכבוד.

(ירושלמי פאה פ"א ה"א)

פרשת השבוע

השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו
(י"ט - י"ב)

מסופר על הגה"ק רבי ישראל מאיר מראדין בעל "חפץ חיים" זיע"א, שפעם השמייע באחת מדרשותיו את הדברים הבאים, לקראת מתן תורה הגביל הקדוש ברוך הוא את בני ישראל, שלא לעלות על הר סיני, ואף לא לנגוע בקצהו. ועתה צאו וראו, אם הר זה שאין בו דעת ואינו מרגיש כלום, בכל זאת נתקדש מכוח המעשה של מתן תורה, עד שהוזהרו בני ישראל מנגיעה כלשהי בקצהו, תלמיד חכם שהוא בבחינת ספר תורה חי שיש בו דעת ורגישות פועלים, על אחת כמה וכמה, שכל הנוגע בקצה כבודו כאילו נגע בבבת עינו.

ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא
תעשה כל מלאכה (כ' - י')

מסופר על הרה"ק רבי ישראל יצחק מאלכסנדר זיע"א, שפעם בא אליו סוחר אחד והתאונן שהוא מנהל חנות ואינה מכניסה לו כדי פרנסתו. הבין הרבי דבר מותך דבר, שהלה נכשל ופותח את בית מסחרו בשבת, אמר לו, אם אתה מסכים לצרפני בלא מעות כשותף בחלק של חמשה עשר אחוזים מהעסק, פרנסתך תהיה בטוחה. הסכים האיש ברצון רב ומיד כתבו שטר

שותפות ביניהם כדין. אחר הדברים האלה אמר לו הרבי, מאחר שכעת שייך לי החלק השביעי של עסקך, הריני בורר לעצמי לחלקי את יום השבת, הרווחים של יום זה יהיו שלי, והרווחים של ששת ימי המעשה שלך, אני דורש אפוא שתסגור את החנות ביום שלי יום השבת, ואז תצליח בשאר הימים. שמע האיש לדבריו ומני אז שררה הברכה בעסקיו.

לא תגנוב (כ' - ג')

מסופר על הרה"ק רבי זושא מאניפולי זיע"א, שהיו בידו עשרה רובלים, והלך והניחם בתוך חומש בפרשת יתרו ליד הפסוק 'לא תגנוב'. בא גנב אחד, הוציא את הכסף וחזר והניח רק חמשה רובלים ליד הכתוב 'ואהבת לרעך כמוך'. כשביקש רבי זושא לקחת את הכסף, חיפש במקום שהניח ולא מצא, הוסיף לחפש הלאה ומצא חמשה רובלים ליד הפסוק 'ואהבת לרעך כמוך', ענה ואמר הצדיק: כמה קדושים הם ישראל וכמה שפל הוא זושא, אם יש לזושא עשרה רובלים לקחם כולם לעצמו, ויהודי זה כשבא סכום זה לידו נוטל רק חציו וחצי השני מניח לזושא כדי לקיים מצות 'ואהבת לרעך כמוך'.

זמני השבת

זמני יציאת שבת

ירושלים: 5:46 ת"א: 5:47 ר"ת: 6:21

פרשת יתרו

זמני כניסת שבת

ירושלים: 4:31 ת"א: 4:45

הקב"ה, אמר. לא יכול היה ר' שמשון לטרב, הוא הלך איפוא עם היהודי, שלשמחתו לא היה גבול. ביתו של בעל השמחה היה מלא עד אפס מקום, ר' שמשון נתקבל בשמחה רבה ובכבוד גדול. לאחר הברית נערכה סעודת מצווה, והנוכחים שתו יין ואמרו איש לרעהו לחיים. אך שגמר ר' שמשון לשנות את כוסו לאחר שבירך ואמר לחיים, מיד הרגיש כי ראשו כבד עליו והוא צריך לשכב לנוח קמעא, אכן הוא נשכב על אחת הספות ונרדם. איש לא רצה להפריע לו ולהעיר את האורח החשוב, ובכך נתנו לו לישון במשך שעות אחדות.

בלילה ההוא נדדה שנתו של הכומר הרשע, הוא שמע את הפקודה יוצאת מפי הקיסר, פקודה ששלח את היועץ היהודי אל המוות הבטוח, הוא גם שמע מפי נאמניו כי הקיסר ציוה להחרים את כל רכושו של ר' שמשון, לאור כל זאת לא היה גבול לשמחתו של הכומר, והוא הרגיש את עצמו ממש ברקיע השביעי, אני מוכרח ללכת לראות את הדבר במו עיניי, אמר הכומר לעצמו, אלך איפוא ואראה את עצמותיו של היהודי מפורות ליד כבשן האש. הוא הלך אל הכבשן המלכותי, ואת התליינים שקידמו אותו שאל כשחיוך שטני נסוך על פניו, האם בצעתם את פקודתו של הקיסר? אנחנו באמת כבר מחכים לך, אמרו לו מפעילי הכבשן, תפסו אותו והשליכו אותו אל תוך כבשן האש, לא עזרו לכומר לא צעקותיו ולא תחנוניו, התליינים סתמו את פיו וביצעו בו את זממם לפי מיטב הבנתם, כפי שציוה זאת הקיסר.

בינתיים התעורר ר' שמשון משנתו ורץ הביתה, היה זה אחרי חצות הלילה, והדבר חרה לו מאוד, שהוא נאלץ לדחות את ביצוע שליחותו של המלך עד למחרת בבוקר, בביתו מצא ר' שמשון חושך ואפלה, מצב של בכי תמרורים, בני ביתו דאגו לו מאוד, לאחר שכל רכושו הוחרם ונחתם בחותמות מיוחדות על ידי פקידי הקיסר, ובני המשפחה הרגישו כי אורבת להם סכנה גדולה. למחרת רץ רבי שמשון מיד אחרי התפילה כדי למלא אחר שליחותו של הקיסר, בתשובה לשאלתו, השיבו לו אנשי הכבשנים, כי הם בצעו את פקודת הקיסר על הצד הטוב ביותר, הם תיארו באוזניו כיצד פרפר הכומר בידיהם, כיצד בכה והתחנן על נפשו, אולם הם לא ריחמו עליו, כי ידעו תמיד שהוא איש מרמה אשר בפיו כחש ושקר. ר' שמשון עמד ולא ידע את נפשו, הוא לא הבין את אשר התרחש, ומיד רץ אל הקיסר כדי לספר לו מה שקרה, עוד יותר התבלבל והשתומם, בראותו כי הקיסר פותח עליו זוג עיניים כמי שרואה לפניו רוח רפאים. רבי שמשון הצטרך באומרו כי בגלל סיבה בלתי צפויה מראש לא היה סיפק בידו למלא אחר פקודת הקיסר אתמול, והוא נאלץ לדחותה להיום, אולם יחד עם זאת הוא הבטיח לקיסר נאמנה כי פקודתו בוצעה במלואה, וכי הכומר הושלך לכבשן בדיוק כפי שהקיסר ציוה זאת. אולם הוסיף הוא אינו מבין מדוע ציוה הקיסר להחרים את רכושו שלו אשר אותו הוא הרוויח ביושר כפיו.

הצדיק שניצל בזכות מצוות ברית מילה (המשך משבוע שעבר) (תקציר) רבי שמשון וורטהיימר זצ"ל, היה יועצו הכספי ושר האוצר של הקיסר ליאופולד, כומר רשע שלא יכול היה לראות שהקיסר מכבד יהודים ונותן אמון בהם, ניסה כוחו כל הזמן בתחבולות ערמה, כדי להסיר את חן הקיסר מר' שמשון, ולהסב אליו את חשדו, אולם כל מאמציו היו לשוא. פעם אחת בא הכומר אל הקיסר ואמר לו, שיחדתי אחד ממנהלי החשבונות של היהודי וורטהיימר, והוא עשה לי העתקים מפנקסי חשבונותיו, נדהמתי לראות לאיזה עושר אגדי הגיע וורטהיימר בשרותו הנאמן כביכול בשרות הממלכה. שישאל אותו הוד מלכותך מהו הסכום המדויק של עושרו? אם הוא ינקוב בסכום המדויק המופיע בספרי חשבונות, אודה ואתוודה כי אכן אדם ישר הוא ואין בו כל דופי, אולם אם הוא יאמר פחות כפי שאני חושב, אזי ברור ומוכח כי הוא מרמה ומשקר. דברי החלקות של הכומר נכנסו ללבו של הקיסר ואמר, אני מסכים לנסות את היהודי. אני מבקש להבטיח לי כי אם ייווכח כי היהודי שיקר, הוא יישרף חיים. אמר הכומר הנוכל. הקיסר נתן את הסכמתו ושיגר הוראה סודית לתליינים לאמור, אם יבוא אליהם אדם, יהיה מי שיהיה, אפילו מיועצי הקיסר החשובים ביותר, ויאמר להם בוז הלשון בשם הקיסר, האם מלאתם אחרי הוראת הקיסר? שיתפסו אותו תיכף ומיד ויטילו אותו לתוך הכבשן הלוהט בלי אומר ודברים. הכומר יצא מלפני הקיסר שמח וטוב לב.

לאחר מכן קרא אליו הקיסר את ר' שמשון, ובתוך שיחה ידידותית שאלו כמה כסף יש לו ומהו רכושו הפרטי שיכול לומר בוודאות שהוא שלך? ר' שמשון חשב רגע ולאחר מכן אמר, כי רכושו הבטוח הוא כך וכך. בשמעו את הסכום הצליח הקיסר בקושי לכבוש את השתוממותו וכעסו. הסכום שר' שמשון נקב בו, היה אולי החלק העשירי מהרכוש שהיה לו לפי עדותם של פנקסי החשבונות, פירושו של דבר, חשב הקיסר בצער, כי הכומר צודק וכי יועצו הנאמן היהודי מרמה אותו בעזות מצח, האיש שנתן בו אמון מלא, אינו אלא שקרן עלוב המעלים מהקיסר את האמת. מיד ציוה הקיסר לר' שמשון ללכת תיכף ומיד אל המקום שבו הוסק כבשן האש, ולשאול את התליינים אם הם מלאו אחר הוראות הקיסר. ר' שמשון קד קידה, והלך כדי למלא אחר מצוות הקיסר, הוא לא חשד מאומה, אלא לתומו הלך מבלי לדעת כי הוא הולך בדרכו האחרונה עלי אדמות ח"ו.

בדרכו פגש בו יהודי ששמח שמחה גדולה בראותו את ר' שמשון, רבי, אני מחפש אותך בכל מקום אמר, אצלי יש היום ברית מילה ולא הצלחתי להשיג מוהל, אני מבקש אותך רבי, הרי אתה מוהל, בוא אתי והכנס את הילד לבריתו של אברהם אבינו. ר' שמשון היה נבוך, הקיסר שלחני בשליחות מיוחדת ואמר כי עלי למלא את השליחות תיכף ומיד, אולם היהודי לא וויתר, אותך שלח הקיסר ואילו אני בא אליך בשליחות של מלך מלכי המלכים

צישל ונמשל

להמליך את השי"ת על עצמנו אנו

בעוונותינו הרבים אנו קוראים פעמיים בכל יום "ואהבת את ה' אלקיך", ואיננו חושבים אפילו רגע להתבונן באהבת ה' כיצד להגיע למדרגה זו ובמה להתאהב בהשי"ת, אנו ממליכים את שם כבודו בכל יום, על כל שבעת הרקיעים, על הארץ וארבע רוחותיה, אבל שוכחים אנו לגמרי להמליך את השי"ת על עצמנו אנו.

משל למה הדבר דומה: לאיש שבא אצל בעל הבית ויבקשו לקבלו בתור משרתו בעסקיו הרבים ויענהו בעל הבית כי אינו זקוק עכשיו למשרתים, אך אם יבטיחו שישרתו באמונה וימלא אחרי כל ההוראות שיתן לו, יקבל אותו. כמובן שהאיש הזה הבטיחו וישבע לו שבועת אומן. אירע פעם שלפני בעל הבית היתה דרך רחוקה, ויקרא לאיש אמוניו וימסור בידו אגרת כתובה מכל צדדיה, ויצוהו למלא בדיוק אחרי כל פקודה ופקודה הנזכרת במכתבו זה. משרתו קבל אגרתו והבטיחו כי לא יסור ימין ושמאל מכל אשר צוהו. ויהי היום ובעל הבית חזר מדרכו, ויתיצב לפניו בין משרתיו הרבים גם משרתו זה, ועל שאלתו אם מלא את פקודותיו? ענהו כן, שתי פעמים ביום פתחתי וקראתי בה מרישא לסיפא, ולא החסרתי אף אות אחת. ויתרגו בעל הבית ויגער בו בניזפה, הלא כל עיקר האגרת היתה לא לקריאה גרידא, אלא שע"י הקריאה תדע מה לעשות, ואתה הזנחת כל עסקי אוי ואבוי למשרתים כאלה.

הנמשל: השי"ת אינו זקוק לשרותנו, כל עצמנו לא ברא אלא למען יוכל היטיב אתנו, וברוב רחמיו עלינו, נתן לנו את תורתו ויצונו לאהבו ולדבקה בו, בכדי שנוכח לקבל שכרנו ולא לאכול ארוחות חנם, אכן הננו משרתים סכלים, כי אנו אומרים לצאת ידי חובתנו באמירה בלבד משפה ולחוץ, חושבים אנו שבקריאת האגרת לבד אנו משרתים לבעל הבית, ושוכחים כי כל התורה לא נתנה, אלא להגיע על ידה לאהבת השי"ת ולהתדבק במדותיו, וכמו שאיננו יכולים לקיים מצות תפילין רק ע"י אמירת וקשרתם, כן איננו מקיימים מצות ואהבת את ה' אלוקיך באמירה לבד. מה נענה איפוא ליום הדין.

(בשם הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

לפתע פרץ הקיסר בצחוק רם, וצחק כאילו יצא מדעתו, לאחר מכן הוא חיבק את רבי שמשון אל לוח ליבו, הקיסר המשיך לצחוק עד שדמעות נקו בו זוויות עיניו. לתמהונו של רבי שמשון לא היה גבול, אולם הוא עמד בשקט ובנימוס וחיכה עד שהקיסר יסיים את הצחוק שלו.

סוף סוף נרגע הקיסר, וסיפר לרבי שמשון את מעשה ההלשנה של הכומר, ואת הצורה המופלאה הניסית ממש שבה ניצל רבי שמשון מהמוות שארב לו, ואשר אותו הכין הכומר עבורו, עתה שהוא בעצמו נפל לתוך הבור שכרה לך השתכנעתי כי אתה אדם ישר והגון, איש אלוקים אשר אלוקיך הציל אותך מהמוות. שלא הגיע לך. אמר הקיסר לרבי שמשון בארשת רצינית, אולם הוא הוסיף ושאל את רבי שמשון, כיצד זה יתכן שהוא ינסה להעלים ממנו את האמת בדבר גודל רכושו? חלילה, השיב רבי שמשון, לעולם לא אשקר להוד מלכותך, אולם כאשר הקיסר שאל אותי מהו גודל הרכוש שהוא באמת שלי על בטוח, הרי לא יכולתי לנקוב בסכום שאותו מראים ספרי החשבונות, כי הרי אין זה רכושי הבטוח, הנה אתמול היה לי כך וכך והיום הקיסר החרימ לי הכל ואין לי מאומה. הרכוש האמיתי הבטוח שיש לי, הוא אותם עשרה אחוזים, המעשר שהפרשתי לצדקה, זה איש אינו יכול לקחת ממני, אפילו לא הקיסר בכבודו ובעצמו, מאז ומתמיד נוהג הייתי לחלק מרכושי מעשר לצדקה מכל הכנסותי, וזהו הסכום שיכולתי לנקוב בו כרכושי הבלעדי והבטוח.

תשובתו של רבי שמשון מצאה מאוד חן בעיני הקיסר, הוא הבטיח לו כי ענין החרמת רכושו בטל ומבוטל, ושאל אותו כיצד יוכל לפצותו על הסבל הרב שנגרם לו על לא עוול בכפו. הקיסר כבר פיצה אותי מספיק בכך שנתן בי את אמונו, ומעניק לי את ידידותו, השיב רבי שמשון, אולם לאחר הרהור הוא ביקש רשות לבנות בית כנסת גדול בוינה, שבו יוכלו אחיו היהודים להתפלל ולשפוך שיח לפני קונם. ואכן הרשות ניתנה, ורבי שמשון בנה בית כנסת גדול ששמו יצא לתהילה כבית כנסת של רבי שמשון. רבי שמשון וורטהיימר האריך ימים בתורה צדקה ומעשים טובים, ופעל רבות למען אחיו היהודים. לפני ציוה חלק גדול מרכושו למטרות צדקה, קרן וורטהיימר זו התקיימה עד מלחמת העולם הראשונה, ויהודים נצרכים רבים נעזרו מכפה ועל ידה ביד נדיבה.

צ'ין אדם לחברו

חסד עם איש שנראה ואינו רואה מלמד עיוור היה אצל בנו של רבי הושעיא רבא. בכל יום היה המלמד אוכל על שולחנו של רבי הושעיא יחד איתו. פעם אחת באו אורחים אל רבי הושעיא, כשישבו לסעוד, לא הזמין רבי הושעיא את המלמד לסעוד אתם. בערב עלה לחדרו של המלמד העיוור, והתנצל בפניו שלא אכל עמו כבכל יום, אל ירע בעיניך שלא הזמנתי אותך לסעוד עמנו אמר לו, עשיתי זאת כדי שלא יביישו אותך אורחי שעיוור אתה. אמר לו המלמד, אתה פייסת (דאגת לכבודו) למי שנראה ואינו רואה, לכן זה שרואה ואינו נראה, הקדוש ברוך הוא הכל יכול, הוא יקבל פיוסך ויגמלך כל טוב על המעשה שעשית. שמח רבי הושעיא על הברכה ושאל את העיוור, מהיכן יודע אתה כמה גדול הפיוס לעיוור שאתה מברך אותי בברכה גדולה כל כך? ענה לו המלמד למדתי זאת מרבי אלעזר בן יעקב, פעם נכנס עיוור לעירו, הושיבו מעליו כדי שיאמרו האנשים, אם רבי אלעזר הושיבו מעליו סימן שהוא איש חשוב, וימהרו גם הם לכבודו, ואכן כך היה. כשראו את הכבוד שחולק לו רבי אלעזר בן יעקב, עמדו כולם ועשו עם אותו עיוור צדקה וחסד, התפלא העיוור ושאל, מדוע מכבדים אותי כל כך? אמרו לו מפני שראינו את רבי אלעזר בן יעקב מושיב אותך

מעליו, מסתבר אם כן שאיש גדול וחשוב אתה. הלך העיוור אל רבי אלעזר בן יעקב, התפלל עליו ואמר אתה עשית חסד עם איש שנראה ואינו רואה, לכן זה שרואה ואינו נראה יגמול חסד אתך.

(ירושלמי פאה פ"א ה"ח)

הנעלבין ואינן עולבין

פעם נשא הגאון רבי ישראל סלנטר זיע"א (יומא דהילולא כ"ה שבט) דרשה עם דברי תוכחה באחד מבתי הכנסת של ווילנא. גבאי בית הכנסת נפגע עמוקות, משום שהיה בטוח כי אליו מכוונים הדברים. בשצף קצף התנפל על רבי ישראל באמצע דרשתו, אך הרב לא הגיב והמשיך בדרשה. חמתו של הגבאי בערה בו, ואחרי שורה של גידופים יצא מבית הכנסת בטריקת דלת. מיד יצא אחריו רבי ישראל ורץ עד שהשיגו. משהבחין בזיעה שניגרה ממצחו של הגבאי הקוצף, הוציא מכיסו ממחטה וניגב את מצחו, כשהוא אומר לו בנימה רכה: "ניחא שכבודו כועס עלי, אבל הרי אדוני מסכן את בריאותו כשהוא רץ מזיע מול הרוח הקרה". הדאגה שגילה עבורו רבי ישראל, ריגשה אותו עד מאוד. תוך כדי שיחה הבין, כי הרב אינו מכיר אותו כלל, ולכן בוודאי לא כיוון אליו את התוכחות. מאז נקשרה נפשו בנפשו של רבי ישראל.

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ' שבט
הרה"ק רבי חיים דוד דאקטור מפיעטקוב ב"ר ישכר בער (תלמיד רבי דוד מלעלוב - תרי"ח)
יום ראשון כ"א שבט
הגה"ק רבי יהודה לייב חגליש ב"ר מאיר (חידושי הגהות על הטור - שנו"ו)
הרה"ק רבי יצחק ב"ר מרדכי מנעשכיו (תרכ"ח)
הרה"ק רבי יחיאל מאיר מגאסטנין ב"ר יעקב צבי (תרמ"ח)
יום שני כ"ב שבט
הרה"ק רבי יעקב שמעון סופר מקראקא (תלמיד ה"חווה" - תקצ"ח)
הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאצק ב"ר לייביש (תרי"ט)
הרה"ק רבי יצחק מנעשכיו ב"ר מרדכי (תרכ"ח)
הרה"ק רבי יהודה לייב ב"ר שלמה אייגער מלובלין (תורת אמת - תרמ"ח)
יום שלישי כ"ג שבט
הרה"ק רבי יהושע ב"ר שלום מבעלזא (תרנ"ד)
יום חמישי כ"ה שבט
הה"צ רבי שבתי (אבי המגיד מקאזניץ - תקכ"א)
הגה"ק רבי ישראל מסלנט ב"ר זאב וואלף (תרמ"ג)
יום שישי כ"ו שבט
רבי דוד ב"ר שמואל הלוי (הט"ז - תכ"ז)
הגה"ק רבי שאול בראך ב"ר אלעזר (גאב"ד קאשוי - ת"ש)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אדוך" יסודות יסוד התורה על המצוות.

מים אחרונים (י"ג)

- א) אם יושבין בסעודה עד חמישה אנשים, מתחילין ליטול מים אחרונים מן המברך. (שו"ע אור"ח סימן קפ"א סעיף ו')
- ב) אם יושבין בסעודה יותר מחמישה אנשים, מתחילין מן הקטן, ונוטלין דרך ישיבתן עד שמגיעין לחמישה האחרונים, ואז מתחילין מן המברך. (שם)
- ג) אין מכבדין אחד את השני ליטול מים קודם למים אחרונים. (שם)
- ד) אין מברכין שום ברכה על מים האחרונים. (שם סעיף ז')

"דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך
להשכרה/מכירה/טרייד-אין
מכל החברות 052-7655-222

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז